

**Угода
між Україною та Угорською Республікою
про сприяння та взаємний захист інвестицій**

(Угоду ратифіковано Законом N 513/96-ВР (513/96-ВР)
від 15.11.96)

Дата підписання: 11.10.1994
Дата ратифікації Україною: 15.11.1996
Дата набрання чинності для України: 20.12.1996

Україна та Угорська Республіка, які надалі іменуються "Договірні Сторони",

бажаючи посилити економічне співробітництво для взаємної вигоди обох Держав,

маючи намір створити і підтримувати сприятливі умови для інвестицій інвесторів однієї Держави на території іншої Держави, та

визнаючи, що сприяння та взаємний захист інвестицій, згідно з цією Угодою, стимулює ділову ініціативу у цій сфері, домовились про наступне:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиція" охоплюватиме будь-який вид активів, інвестованих в зв'язку з економічною діяльністю інвестором однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони відповідно до законів та правил останньої та включатиме, зокрема, але не виключно:

(а) рухому та нерухому власність, як і будь-які інші права *IN REM*, такі як заставні, права утримання, забезпечення по позиці та подібні права;

(б) акції, цінні папери та боргові зобов'язання компаній або будь-яку іншу форму участі в компанії;

(в) вимоги стосовно грошей або будь-якого виконання зобов'язань, що має економічну цінність, пов'язані з інвестицією;

(г) права інтелектуальної власності, включаючи авторські права, товарні знаки, патенти, промислові зразки, технічні процеси, ноу-хау, торговельні секрети, фірмові назви та гудвіл, пов'язані з інвестицією;

(д) будь-яке право, надане згідно права або за контрактом та будь-які ліцензії та дозволи відповідно до права, включаючи концесії на розвідку, видобування, розвиток та експлуатацію природних ресурсів.

Будь-яка зміна форми, в якій активи інвестовані, не впливатиме на їх характер як інвестицій.

2. Термін "інвестор" означатиме будь-яку фізичну або юридичну особу, яка інвестує на територію іншої Договірної Сторони.

(а) термін "фізична особа" означатиме будь-яку фізичну особу, що має громадянство будь-якої з Договірних Сторін відповідно до її законів;

(б) термін "юридична особа" означатиме по відношенню до будь-якої Договірної Сторони:

- будь-яку установу, засновану у відповідності до, і визнану як юридична особа, її законами;

- будь-яку організацію осіб, що не має статусу юридичної особи, проте розглядається як компанія її законами.

3. Термін "доходи" означатиме суми, одержані внаслідок інвестиції та, зокрема, хоча не виключно, включатиме прибутки, відсоток, приріст капіталу, дивіденди, роялті та плату за послуги.

4. Термін "територія" означатиме відносно кожної Договірної Сторони територію, над якими ця Договірна Сторона здійснює, у відповідності до міжнародного права, суверенітет, суверенні права або юрисдикцію.

Стаття 2

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона заохочуватиме та створюватиме сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони для здійснення інвестицій на своїй території та допускатиме такі інвестиції відповідно до її законів та правил.

2. Інвестиції інвесторів будь-якої з Договірних Сторін користуватимуться справедливим і рівним ставленням та отримуватимуть повний захист і безпеку на території іншої Договірної Сторони.

Стаття 3

Національний та режим найбільш сприятливої нації

1. Кожна Договірна Сторона на своїй території надаватиме інвестиціям та доходам інвесторів іншої Договірної Сторони режим, який є справедливим та рівним, та не менш сприятливим, ніж той, який вона надає інвестиціям та доходам своїх власних інвесторів або інвестиціям та доходам інвесторів будь-якої третьої Держави, що з цього є більш сприятливим.

2. Кожна Договірна Сторона на своїй території надасть інвесторам іншої Договірної Сторони по відношенню до управління, підтримання, використання, отримання прибутків та розпорядження своїми інвестиціями, режим, що є справедливим і рівним та не менш сприятливим, ніж той, який вона надає своїм власним інвесторам або будь-якої іншої Держави, що з цього є більш сприятливим.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї Статті не тлумачитимуться таким чином, щоб зобов'язати одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів іншої вигоду від будь-якого режиму, преференції або привілеї, які можуть бути поширені останньою Договірною Стороною, які впливають з:

(а) будь-якого митного союзу або зони вільної торгівлі, або монетарного союзу, або подібних міжнародних угод, що ведуть до таких союзів, або інституцій, або інших форм регіонального співробітництва, стороною яких будь-яка Договірна Сторона є або може стати;

(б) будь-якої міжнародної угоди або домовленості, які стосуються повністю або в основному оподаткування.

Стаття 4

Компенсація за втрати

1. Коли інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони зазнають втрати через війну, збройний конфлікт, національний надзвичайний стан, переворот, повстання, заколот або інші подібні події на території іншої Договірної Сторони, їм надаватиметься останньою Договірною Стороною режим, по відношенню до реституцій, відшкодування, компенсації або іншого вирішення, не менш сприятливий, ніж той, який остання Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої Держави.

2. Не зашкоджаючи умовам пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких подій, згаданих у цьому пункті, зазнають втрат на території іншої Договірної Сторони, які виникають внаслідок:

(а) реквізиції їх власності її силами або владами;

(б) руйнування їх власності її силами або владами, яке було викликане не воєнними діями, або не вимагалось необхідною ситуацією,

буде надано справедливу та адекватну компенсацію за втрати, яких зазнали під час періоду реквізиції або як результат руйнування власності. Платежі, що виникають, будуть вільно переводитись у вільно конвертованій валюті без затримки.

Стаття 5

Експропріація

1. Інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, що мають ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (надалі іменується "експропріація") на території іншої Договірної Сторони окрім задля суспільних цілей. Експропріація провадитиметься належним судочинством, на недискримінаційній основі та супроводжуватиметься умовами про виплату негайної, адекватної та ефективної компенсації. Така компенсація дорівнюватиме ринковій ціні інвестицій, безпосередньо перед тим, коли про експропріацію або загрозу експропріації стало загально відомо та включатиме відсоток з дати експропріації, робитиметься без затримки, буде такою, що ефективно реалізується та вільно переводиться у вільно конвертованій валюті.

2. Потерпілий інвестор матиме право на негайний перегляд судовою або іншою незалежною владою Договірної Сторони його випадку, та оцінку його інвестицій відповідно до принципів, викладених в цій Статті.

3. Положення пункту 1 цієї Статті також застосовуватимуться тоді, коли Договірна Сторона експропріює активи компанії, яка створена або заснована згідно чинного на будь-якій частині її власної території права, та в якій інвестори іншої Договірної Сторони мають частки.

Стаття 6

Перекази

1. Договірні Сторони гарантуватимуть переказ платежів, які стосуються інвестицій та доходів. Перекази робитимуться у вільно

конвертованій валюті, без будь-яких обмежень та непотрібної затримки. Такі перекази включатимуть, зокрема, але не виключно:

- (а) капітал та додаткові суми для підтримки або збільшення інвестицій;
- (б) прибутки, відсоток, дивіденди та інший поточний доход;
- (в) фонди на виплату по позиці;
- (г) роялті або плату за послуги;
- (д) надходження від продажу або ліквідації інвестицій;
- (е) заробітки фізичних осіб згідно законів і правил Договірної Сторони, на території якої інвестиції були здійснені.

2. Для цілей цієї Угоди обмінними курсами будуть офіційні курси, дійсні для поточних операцій на дату переказу, якщо не домовлено про інше.

Стаття 7

Суброгація

1. Якщо Договірна Сторона або її призначений агент здійснює платежі своїм власним інвесторам згідно гарантії, що вона надала в зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони, остання Договірна Сторона визнає:

(а) передачу, або по закону або згідно законної домовленості в цій країні, будь-якого права або права вимоги інвестора до попередньої Договірної Сторони або до її призначеного агента, так як і те,

(б) що попередня Договірна Сторона або її призначений агент отримала право внаслідок суброгації користуватися правами та висувати вимоги цього інвестора та отримувати зобов'язання, пов'язані з цією інвестицією.

2. Отримані внаслідок суброгації права або вимоги не виходитимуть за рамки прав та вимог інвестора.

Стаття 8

Вирішення спорів між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Будь-який спір, який може виникнути між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною у зв'язку з інвестицією на території цієї іншої Договірної Сторони, буде предметом переговорів між сторонами в спорі.

2. Якщо будь-який спір між інвестором однієї Договірної Сторони та іншої Договірної Сторони не може бути таким чином вирішений в період шести місяців, інвестор отримає право передати цю справу до або:

(а) Міжнародного Центру для Вирішення Інвестиційних Спорів (ІКСІД), маючи на увазі відповідні умови Конвенції про Вирішення Інвестиційних Спорів між Державами та громадянами інших Держав, що відкрита для підписання в Вашингтоні (Округ Колумбія) 18 березня 1965 року, у випадку, коли обидві Договірні Сторони стали сторонами цієї Конвенції, або

(б) арбітра або міжнародного *ad hoc* арбітражного суду, заснованого згідно Арбітражних Правил Комісії Організації Об'єднаних Націй з Права Міжнародної Торгівлі (ЮНСІТРАЛ). Сторони в спорі можуть погодитись письмово змінити ці Правила. Арбітражні рішення будуть остаточними та обов'язковими для обох сторін спору.

Стаття 9

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами відносно тлумачення або застосування цієї Угоди повинні, якщо це можливо, вирішуватись шляхом консультацій або переговорів.

2. Якщо такий спір не може бути таким чином вирішений протягом шести місяців, його на прохання будь-якої Договірної Сторони буде передано до Арбітражного Суду відповідно до положень цієї Статті.

3. Арбітражний Суд створюватиметься для кожного індивідуального випадку наступним чином: протягом двох місяців після отримання вимоги про арбітражний розгляд, кожна з Договірних Сторін призначить одного члена цього Суду. Ці два члени потім оберуть громадянина третьої Держави, якого після схвалення Договірними Сторонами, буде призначено Головою Суду (надалі згадується як "Голова"). Голову має бути призначено протягом трьох місяців з дати призначення інших двох членів.

4. Якщо протягом будь-якого з періодів, зазначених в пункті 3 цієї Статті, необхідні призначення не були зроблені, може бути запрошено Президента Міжнародного Суду Справедливості зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що він є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, буде запрошено Віце-Президента, щоб зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що Віце-Президент також є громадянином будь-якої Договірної Сторони або не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду Справедливості, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої Договірної Сторони, буде запрошений зробити необхідні призначення.

5. Арбітражний Суд прийматиме свої рішення більшістю голосів. Такі рішення будуть обов'язковими. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати відносно своїх членів суду та свого представництва в арбітражному судочинстві; витрати відносно Голови та витрати, що залишаються, нестимуться в рівних частинах обома Договірними Сторонами. Арбітражний Суд визначатиме свою власну процедуру.

Стаття 10

Застосування інших правил та спеціальних зобов'язань

1. Якщо питання регулюється одночасно цією Угодою та іншою міжнародною угодою, сторонами якої є обидві Договірні Сторони, ніщо в цій Угоді не заважатиме Договірним Сторонам або будь-яким її інвесторам, які володіють інвестиціями на території іншої Договірної Сторони користуватися перевагами тих правил, які є більш сприятливими, по відношенню до його випадку.

2. Якщо режим, який має надаватися однією Договірною Стороною інвесторам іншої Договірної Сторони відповідно до її законів та правил або інших спеціальних положень контрактів, є більш сприятливий, ніж той, який надається цією Угодою, буде надано більш сприятливий.

Стаття 11

Застосування цієї Угоди

Умови цієї Угоди застосовуватимуться до всіх інвестицій, здійснених до або після дати набуття чинності цією Угодою.

Умови цієї Угоди не застосовуються до будь-яких спорів або вимог, які виникли до набуття нею чинності.

Стаття 12

Набуття чинності, тривалість та припинення

1. Кожна Договірна Сторона повідомить іншу про завершення процедур, необхідних згідно її законодавства для набуття чинності цією Угодою. Ця Угода набирає чинності з дати другого повідомлення.

2. Ця Угода залишається чинною на період десяти років та продовжуватиме залишатися чинною після цього доти, поки за рік до сплину початкового або будь-яких наступних періодів, будь-яка Договірна Сторона не повідомить іншу Договірну Сторону письмово про свій намір припинити дію цієї Угоди.

3. Відносно інвестицій, здійснених до припинення цієї Угоди, умови цієї Угоди залишатимуться чинними на період десяти років з дати припинення.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, до того ж належним чином уповноважені, підписали цю Угоду.

Здійснено в м.Києві 11 жовтня 1994 р. у двох дійсних примірниках, кожний українською, угорською та англійською мовами, причому всі тексти є рівно автентичними. У випадку розбіжностей щодо тлумачення цієї Угоди, текст англійською мовою матиме переважну силу.

За Україну

(підпис)

За Угорську Республіку

(підпис)

Публікації документа

- **Офіційний вісник України** від 31.03.2008 — 2008 р., № 22, стор. 64, стаття 648, код акту 42525/2008